

Ἐκ τοῦ *γιαουρτσής* δες, πληθ. τοῦ οὗς. *γιαουρτσής*.

Τὸ κατάστημα ὅπου παρασκευάζεται καὶ πωλεῖται *γιαούρτι*. Συνών. *γιαουρτάδικο*.

γιαουρτσής ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. *γιαουρτσής* Θράκ. (Σηλυβρ.) *γιαουρτσής* Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. *λιγουρτζής* Ἰων. (Βουρλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yoghurtçu* = ὁ παρασκευάζων ἢ πωλὼν *γιαούρτι*.

Ὁ παρασκευάζων καὶ πωλὼν *γιαούρτι* ἔνθ' ἄν.: "Ἀμα περάσῃ ὁ *γιαουρτσής*, νὰ πάρετε *γιαούρτι* Σμύρν. Συνών. *γιαουρτάς* 1.

γιαουρτχανᾶς ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.) *γιαουρτχανᾶς* Θράκ. (Σηλυβρ.) *γιαουρτχανᾶς* Θράκ. (Τσανδ.) *γιαουρτχανᾶς* Θράκ. (Καλλικράτ. Σκοπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yoghurtthane*.

Οἶκημα ὅπου παρασκευάζεται *γιαούρτι* ἔνθ' ἄν.: Ὁ κάθε *γιαουρτχανᾶς* ἔκαμνε τετρακόσες, ὀχτακόσες *καρβάνες*, πὺν ἔβαζε καθεμιά πεντέμισση ὀκάδες Θράκ. (Καλλικράτ.) *Παίρναμε καὶ τὸ βραδινὸ καὶ τὸ πρωινὸ γάλα, τὰ πηγαίναμε 'ς τὸ γιαουρτχανᾶ, ὅπου τεχνίτες τὸ 'καναν γιαούρτι* Θράκ. (Τσανδ.) Συνών. *γιαουρτάδικο*, *γιαουρτσής* 1.

γιαπαλάκι τό, Θράκ. (Αὐδήμ. Γανόχ. Κερασ. Μέτρ. Ὀκλαλ. Σηλυβρ.) Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapalak* = εἶδος γλαυκός.

Εἶδος σταφυλῆς με ρῶγας λευκοῦ χρώματος καὶ σχήματος ὠρειδοῦς. Συνών. *γιαπιρτζάκι*.

γιαπι τό, σύνθηθ. *γιαπ-πὶν* Ἀστυπ. Λέρ. Νίσυρ. Τῆλ. *γιαπὶ* Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Μακεδ. (Δρυμ. Κοζ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γιαποῦ* Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ.) *γιαπ-πὺν* Μεγίστ. *γιαπὴ* ἢ Πόντ. (Χαλδ.) Πληθ. *γιαπούδια* τά, Καππ. (Φλογ.) *γιαπούζια* Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapı* = οἰκοδόμημα.

1) Οἰαδήποτε οἰκοδομὴ εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιον τῆς κατασκευῆς τῆς, ὁ σκελετὸς ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς σύνθηθ. *Δουλεῦναι σὲ γιαπὶ. Ἀκόμη εἶναι γιαπὶ τὸ σπῖτι σύνθηθ. Οὔτε ἀβέλια ἔσκαβαν οὔτε γιαπιὰ δούλευαν* Θράκ. (Σαρέκκλ.) *Φέτου τὰ γιαπιὰ εἶναι λίγα, δὲν ἔχ' ἢ κόσμους παρᾶδιν Λέσβ.* (Πάμφιλ.) *Τὸ σπῖτι γιόμισε σκόνες με τὸ καρσινὸ γιαπὶ* (καρσινὸ = ἀντικρινὸν) Ἰων. (Σμύρν.) *Πολλοὶ δουβαρτζήδιν εἶναι 'ς τὸν γιαπὶ* (δουβαρτζήδιν = κτίσται) Μακεδ. (Γαλατ.) *"Α θέλῃ ὁ Θεός, πότε θὰ βάλετε τὸ 'γιαπὶ; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οἱ πέτρες, τὸ χῶμα, ὁ ἀσβέστης, οὔλα εἶναι ἔτοιμα γιὰ νὰ βῇ βρὸς τὸ γιαπὶ Κρήτ. (Μαλάκ.) || Φρ. "Ανοιξε γιαπὶ* (ἄρχισε νὰ οἰκοδομῇ οἰκίαν, καὶ μεταφ. ἐπὶ ἐπιχειρήσεως, ἀσθενείας κ.λπ., ἢ ὅποια παρουσιάζει ἐξ ἀρχῆς δυσκολίας) Κρήτ. Συνών. φρ. *"Ανοιξε ἐργολαβίαις || Ἀσμ.*

Καὶ τοῦ *γιαπὶ* πὺν *φκεῖάνουμι*,
πέτρα καὶ χῶμα νὰ μὴν ἀραγ' στή,
ξύλον, καρφὶ νὰ μὴ ξικαρφουθῇ

Μακεδ. (Γαλατ. Σιάτ.) Συνών. *χτίρι* 1. β) Οἰονδήποτε πρόχειρον οἰκοδόμημα ἐνιαχ. γ) Τὸ περὶ ἀνεγειρομένην οἰκοδομὴν ξύλινον ἱκρίωμα, οἱ σκαλωσιὲς Λεξ. Δημητρ. δ) Τοῖχος, μανδρότοιχος Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Κοζ.) 2) Τὸ κτίσμα τοῦ μύλου Μακεδ. (Βόιον.) 3) Τὸ ξύλινον δοχεῖον διὰ τοῦ ὁποίου μεταφέρεται ἢ χρησιμοποιοῦ-

μένη διὰ τὴν οἰκοδόμησιν λάσπη ἢ τὸ ἀσβεστοκονίαμα. Κῶς. 4) Μεταφ., ἡ φυσιογνωμία, ὁ χαρακτήρ Μακεδ. (Βλάστ.)

γιαπιρτζάκι τό, Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Αὐδήμ. Κερασ. Σηλυβρ.) *γιαπιρτζάκι* Θράκ. (Ξάστρ. Ὀκλαλ. Πλαγ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapirca* = εἶδος σταφυλῆς.

Εἶδος ἐπιτραπέζιου λευκῆς σταφυλῆς με φαιόχροα στίγματα. Συνών. *γιαπαλάκι*.

γιαπιστίζω Θράκ. (Μάδυτ.) *γιαπιστίζω* Θράκ. (Κόσμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapirma* = προσκολλῶ.

1) Προσκολλῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Συνών. *γιαπιστιρεύω*, *γιαπιστιρτζίζω*. 2) Συλλαμβάνω, πιάνω Θράκ. (Κόσμ.): *Μὴ φόρτσα γκ'τῶ τοῦ πουρτί, ἀνοίγουν καὶ ἴσια ντὴ γιαπιστίζω ἀπὸν τσι βουρλίδι τ'ς* (γκ'τῶ = ὠθῶ, τσι βουρλίδι = τὶς βουρλίδες = τὶς κοτσίδες).

γιαπιστιρεύω Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapirtirma* = προσκολλῶ.

Γιαπιστίζω 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιαπιστιρίζω ἀμάρτ. *γιαπιστιρίζω* Λυκαον. (Σίλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapirtirma* = προσκολλῶ.

Γιαπιστίζω 1, τὸ ὅπ. βλ.: *Τὰ γιαπιστιρίζουσι*.

γιαπιτζήδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. *γιαπιτζήδικος* Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαπιτζής*.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν κτίστην, τὸν οἰκοδόμον: *Γιαπιτζήδικο σκιπάρ' μοιάζ' αὐτὸς* (σκιπάρ' = σκεπάρνι' ἐπὶ ἀσκήμου ἀνθρώπου).

γιαπιτζής ὁ, Ἰμβρ. Ἰων. (Πέργαμ. Σμύρν.) Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ. *γιαπ-πὶν-ζής* Τῆλ. *γιαπιτζής* Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) *γιαπ-πὺντσης* Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapici* = οἰκοδόμος.

Κτίστης, οἰκοδόμος, ἔνθ' ἄν.: *"Ηχτισα μιὰ καμαρούλα κα' οἱ γιαπιτζήδες εἶναι μισοπλερωμένοι* Ἰων. (Σμύρν.) *Δὲν τό 'χτισε καλὰ τὸ ντουβαράκι εὐτὸς ὁ γιαπιτζής αὐτόθ.*

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιαπιτζής* Ἀθῆν. Κρήτ. Χαν. Μακεδ. (Θεσσαλον. Κατερίν.)

γιαπμάς ὁ, Κωνπλ. Θράκ. (Μάδυτ. Σηλυβρ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapma* = ἡ κατασκευή, τὸ ἔργον.

Α) Οὗς., παραποίησις Θράκ. (Μάδυτ.)

Β) Ἐπιθετικ., τεχνητός, χειροποίητος Θράκ. (Σηλυβρ. κ.ά.) Κωνπλ. Λυκ. (Λιβύσσ.): *"Εχει δόντια γιαπμάδες* Κωνπλ. *Δὲν εἶναι γιαπμάδες, ἀλλὰ θεϊκά* (ἐνν. τὰ ἀστροπελέκια) Σηλυβρ.

γιαπούδι τό, ἐνιαχ. *γιαπούδ'* Θεσσ. (Βαμβακ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαπὶ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Ἀποθήκη εἰς τὸ ἱσόγειον τῆς οἰκίας πρὸς φύλαξιν δημητριακῶν καρπῶν: *Γέμ'σανι τὰ γιαπούδια μ' σ'τάρ' φέτους*.

γιαπούτζα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Βενετ. *carpuccio*, παρὰ τὸ ὅπ. τὸ Ἰταλ. *caruzzo*.

Μακρὺς μάλλινος ἐπενδύτης.

